Súd:	Okresný súd Poprad
Spisová značka:	19C/51/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu:	8723210089
Dátum vydania rozhodnutia:	13. 11. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	JUDr. Iveta Jenčová
ECLI:	ECLI:SK:OSPP:2023:8723210089.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Poprad - sudkyňou JUDr. Ivetou Jenčovou v spore žalobcov: 1/ A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom: C. XXX/XX, D. A., 2/ E. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom: C. XXX/XX, D. A., 3/ F. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom: C. XXX/XX, D. A., 4/ G. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom: C. XXX/XX, D. A. všetci právne zastúpení: JUDr. Milan Križalkovič, advokát, so sídlom: Hviezdoslavova 11, 052 01 Spišská Nová Ves, IČO:31 950 817, proti žalovanému: Nemocnica Poprad, a.s., so sídlom: Banícka 803/28, 058 45 Poprad, IČO: 36 513 458, o náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch takto

r o z h o d o l :

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi 1/ sumu vo výške 7.000,- eur, žalobkyni 2/ sumu vo výške 5.000,- eur, žalobkyni 3/ sumu vo výške 1.000,- eur, žalobcovi 4/ sumu vo výške 1.000,- eur a to do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a.

III. Žalobcovia 1/ až 4/ m a j ú voči žalovanému n á r o k na 100% náhradu trov konania, ktoré budú vyčíslené samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

1.Žalobcovia žiadali, aby súd zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi 1/ sumu vo výške 25 000,- €, žalobkyni 2/ sumu vo výške 25 000,- €, žalobkyni 3/ sumu vo výške 5000,- € a žalobcovi 4/ sumu vo výške 5000, -€, a to ako náhradu nemajetkovej ujmy titulom zásahu do ich osobnostných práv, a to najmä práva na súkromný a osobný život, spôsobeného usmrtením blízkej osoby (dcéry a sestry) maloletej H. B., narodenej XX.XX.XXXX, ku ktorému došlo vypadnutím maloletej dňa 10.09.2020 z ôsmeho poschodia budovy v areáli žalovanej. Pasívna legitimácia žalovaného je daná v zmysle § 420 ods. 2 Občianskeho zákonníka.
Maloletá bola pre zdravotné ťažkosti dňa 09.09.2020 privezená službou RZP a následne z dôvodu akútneho stavu (sťažené dýchanie) hospitalizovaná v lôžkovej časti pediatrického oddelenia Nemocnice Poprad, a.s. na izbe číslo 824, oddelenie B, kde ležala sama a bola jej indikovaná liečba.
Dňa 10.09.2020 v čase okolo 13.25 hod. došlo k vypadnutiu maloletej z lôžkovej časti pediatrického oddelenia, ktoré sa nachádza na 8.poschodí nadzemného podlažia žalovanej, pričom dopadla na štrkový násyp situovaný v areáli Nemocnice Poprad a.s.. Dopadom maloletej z výšky niekoľko desiatok metrov na pevný podklad došlo u nej k centrálnej mozgovej smrti v dôsledku natrhnutia spojenia mosta mozgu s predĺženou miechou, pri poraneniach viacerých oblastí tela.
Dňa 10.09.2020 bolo uznesením povereného príslušníka OO PZ Poprad pod ČVS: ORP- 963/PP-PP-2020 začaté trestné stíhanie vo veci prečinu usmrtenia podľa § 149 ods. 1 Trestného zákona a následne dňa 15.10.2020 bolo opatrením prokurátora Okresnej prokuratúry Poprad nariadené vyšetrovanie, ktoré bolo vedené na Odbore kriminálnej polície OR PZ Poprad pod ČVS: ORP- 683/1-VYS-PP- 2020. V rámci vyšetrovania bolo vykonaných viacero úkonov výsluchmi svedkov, aj pracovníkov žalovanej, ktorí boli v

čase hospitalizácie maloletej aj v čase udalosti, t.j. vypadnutia maloletej z ôsmeho poschodia budovy v dôsledku nesprávneho uzamknutia okna, na pediatrickom oddelení prítomní.
Uznesením vyšetrovateľa Odboru kriminálnej polície OR PZ Poprad pod ČVS: ORP- 683/1-VYS-PP- 2020 zo dňa 10.1.2022 bolo trestné stíhanie prerušené, pretože sa nepodarilo zistiť skutočnosti oprávňujúce vykonať trestné stíhanie voči určitej osobe (voči určitej fyzickej osobe).
Žalobcovia poukázali na odôvodnenie tohto uznesenia z ktorého vyplýva, že "takéto nesprávne uzamknutie okná musela vykonať len neznáma osoba z radov zamestnancov Nemocnice Poprad a.s., pričom vykonaným vyšetrovaním sa nepodarilo ustáliť, kto konkrétne takto konal a taktiež ani kedy k takému nesprávnemu uzamknutiu došlo. Z vykonaných dôkazov vyplýva, že s oknom mohli manipulovať kedykoľvek upratovačky, ale aj zdravotné sestry pre prípad súrne vetrania.. Aj keď je zrejmé, že k úmrtiu maloletej A.Ž. došlo v dôsledku pochybenia zo strany neznámeho zamestnanca Nemocnice Poprad a.s., nie je možné vyvodiť trestnoprávnu zodpovednosť voči tejto právnickej osobe, nakoľko v zmysle zákona č. 91/2016 Z.z. o trestnej zodpovednosti právnických osôb a o zmene a doplnení niektorých zákonov možnosť stíhať právnickú osobu len pre zákonom taxatívne vymedzený okruh trestných činov a trestný čin usmrtenia podľa § 149 Trestného zákona do tohto okruhu nespadá ".
Uvedené neznamená, že voči žalovanej nemožno vyvodiť zodpovednosť v zmysle ustanovení Občianskeho zákonníka, nakoľko v zmysle platnej právnej praxe a judikatúry NS SR je zrejmé, že pokiaľ bol neoprávnený zásah do osobnostných práv fyzickej osoby spôsobený niekým, kto bol použitý právnickou osobou na realizáciu činností tejto osoby, považuje sa takýto zásah za zásah spôsobený priamo právnickou osobou.
Žalobca písomnou výzvou zo dňa 15.03.2022 žalovanej navrhol možnosť na mimosúdne prejednanie ich nárokov na náhradu nemajetkovej ujmy v dôsledku smrti blízkej osoby. V odpovedi žalovaná odmietla svoju zodpovednosť s tým, že "údajné pochybenie " z jej strany nebolo nijako preukázané a že sa nestotožňuje s tvrdením, že k usmrteniu maloletej došlo v dôsledku pochybenia zo strany neznámeho zamestnanca nemocnice. Toto je v rozpore s uznesením vyšetrovateľa PZ Poprad zo dňa 10.01.2022.
Žalobcovia v prvom a druhom rade sú rodičia nebohej maloletej. Ich dcéra mala v čase smrti 8 rokov a navštevovala 1.ročník základnej školy. Medzi ňou a rodičmi bolo silné puto. Nakoľko mávala časté problémy s prieduškami a trpela astmou, venovali jej zvýšenú pozornosť nielen oni, ale aj ostatní členovia rodiny, najmä žalobcovia v 3. a 4. rade. Maloletá H. bola veľmi milé a priateľské dievčatko, ktoré bolo pevnou súčasťou rodiny a medzi kamarátmi v jej veku bola obľúbená. Rodičia v deň, keď im bolo oznámené, že ich dcéra vypadla z okna, utrpeli absolútny šok. Šok z informácie, že ich dieťa je mŕtve, z toho, akým strašným spôsobom došlo k jej úmrtiu a z toho, ako sa k danej situácii postavila nemocnica. Svoje maloleté dieťa zverili do odbornej lekárskej opatery s tým, aby dcére pomohli, aby si ju mohli čo najskôr vziať domov. Maloletá sa už domov ale nikdy nevráti, rodičia nebudú môcť nikdy svoju dcéru objať, nikdy sa nebude smiať a hrať so svojimi súrodencami, nedospeje, nezaloží si rodinu, neposkytne rodičom pomoc v starobe. Smrťou maloletej došlo k nenávratnej deštrukcii dovtedajších osobných a rodinných vzťahov. Členovia rodiny sa doposiaľ veľmi ťažko vysporiadavajú s touto stratou, v rodine sú spory, vzájomné nedôvodné obviňovanie, psychické problémy, alkohol. Ujma, ktorá vznikla pozostalým členom rodiny smrťou maloletej je nenapraviteľná a nenahraditeľná. S poukazom príslušné zákonné ustanovenia žalobcovia uviedli, že v danom prípade ide o taký traumatizujúci zásah do osobnostných práv, následkom ktorých je ujma najmä na živote, zdraví, súkromí a dôstojnosti, že morálna satisfakcia určite nebude postačujúca, navrátenie veci do pôvodného stavu neprichádza do úvahy a jediným možným zadosťučinením je podľa ustálenej judikatúry satisfakcia v podobe náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch.

2. Žalovaná v písomnom vyjadrení k žalobe navrhla túto ako nedôvodnú zamietnuť. Mala za to, že žalobcovia nepredložili dôkazy a neuviedli skutočnosti, ktoré by odôvodňovali ich nárok na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch.
Zo záverov vyšetrovania vyplynulo, že sa nepodarilo zistiť skutočnosti oprávňujúce vykonať trestné stíhanie voči určitej osobe. Z uvedeného dôvodu bolo prerušené, nakoľko nebolo možné vyvodiť trestnoprávnu zodpovednosť voči žalovanému, keďže ide o právnickú osobu, ktorú možno stíhať len pre zákonom taxatívne vymedzený okruh trestných činov a trestný čin usmrtenia nespadá do tohto okruhu.
Vo vzťahu k úmrtiu maloletej žalovaná uviedla že doposiaľ nebolo preukázané, či došlo k pochybeniu zo strany zamestnancov žalovanej, resp. kto bol zodpovedný za vypadnutie maloletej z okna na lôžkovej časti pediatrického oddelenia v priestoroch žalovanej. Ani závery vyšetrovania v trestnej veci a ani skutočnosti uvádzané a dôkazy predložené v konaní nepreukázali, že došlo k pochybeniu zo strany žalovanej a teda, že existuje zásah, ktorý vyvolal alebo bol spôsobilý vyvolať ujmu, protiprávny charakter tohto zásahu a príčinná súvislosť medzi zásahom a ujmou. Žalovaná mala za to, že nie sú splnené

predpoklady na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, nakoľko uvádzané tvrdenia žalobcov nemajú oporu v žiadnom právoplatnom rozhodnutí príslušného orgánu, či v inom dôkaze, ktorý by preukazoval zodpovednosť žalovanej.
Vo vzťahu k vyčíslenej výške náhrady nemajetkovej ujmy uviedla, že táto je neprimerane vysoká. Žalobcovia v 1. a 2. rade, ako rodičia maloletej, nevyužili možnosť hospitalizácie, napriek tomu, že im táto bola riadne navrhnutá. V zdravotnej dokumentácii je zápis o odmietnutí hospitalizácie rodiča, žalobcu 1/. Napriek nepriaznivému zdravotnému stavu maloletej, žalobcovia v 1. a 2. rade neprejavili záujem o ich hospitalizáciu v nemocnici spolu s ňou, aby boli nablízku svojej maloletej dcére a prejavili jej adekvátnu podporu a pocit bezpečia v cudzom prostredí, ktorá bola v tejto situácii potrebná vzhľadom na útly vek maloletej a jej zlý zdravotný stav. Na jednej strane v žalobe deklarujú silné puto s maloletou, avšak je zrejmé, že citové väzby medzi nimi a maloletou neboli tak silné a čisté, nakoľko počas hospitalizácie nemali záujem zostať pri nej.
V zmysle prepúšťacej správy bola maloletá hospitalizovaná pre akútne exacerbovanú bronchiálnu astmu, avšak podľa zápisu v prepúšťacej správe bol odber anamnézy od žalobcu 1/ ťažší, čo evokuje, že otec zdravotný stav maloletej nepoznal. Sám uviedol, že s maloletou na kontrolu na pneumológiu nechodil, že mala brať „nejaké spreje", avšak z uvedeného vyplýva, že tomu tak nie je, čo tiež naznačuje nedostatočný záujem o zdravotný stav maloletej. Je nepochybné teda, že tvrdenia žalobcov o zvýšenej pozornosti v súvislosti so zdravotným stavom maloletej sa nezakladajú na pravde, keďže žalobca 1/ ani nevedel uviesť, aká liečba bola maloletej nastavená. Žalobcovia nevenovali maloletej a jej zdravotnému stavu dostatočnú pozornosť, čo evokuje, že v tomto smere pravdepodobne dochádzalo z ich strany k zanedbávaniu starostlivosti o maloletú.
Žalobcovia mali v konaní povinnosť preukázať tak dôvodnosť svojho nároku, ako aj dôvodnosť jeho výšky. Zo žaloby ale nemožno vyčítať, aké konkrétne okolnosti a súvislosti majú odôvodniť priznanie jednotlivých žalovaných súm práve v nimi uplatňovanej výške, nakoľko posúdením jednotlivých okolností v konaní a na základe predložených dôkazov zo strany žalovanej je zrejmé, že žalobcovia v 1. a 2. rade nemali s maloletou, ako jedným zo svojich ôsmich detí, taký intenzívny citový vzťah, ako to deklarujú žalobe, a teda nimi navrhovaná výška nemajetkovej ujmy je neprimerane vysoká, čím nie je zachovaný princíp proporcionality, ako jedno z kritérií, ktoré je súd povinný zohľadňovať pri určovaní rozsahu nemajetkovej ujmy. Rovnaký názor k uplatnenej výške náhrady nemajetkovej ujmy zastávala žalovaná aj vo vzťahu k žalobcom v treťom a štvrtom rade.

3. Na nariadených súdnych pojednávaniach strany sporu zotrvali na svojich písomných stanoviskách, súd vypočul aj svedka a zadovážil ďalšie potrebné listinné dôkazy.

3.1 Žalobca v 1.rade vypovedal, že s dcérkou išiel do nemocnice sanitkou, lebo ťažko kašlala a dýchala. Pani primárka mu povedala, aby jej na druhý deň doniesol veci, že sa nemá báť, že všetko bude dobre. Pýtal sa primárky, či tam môže ostať, nemal ani peniaze na autobus späť a primárka mu povedala, že sa nedá. Naspäť ho zobral bratranec, keď ho videl ísť pešo. Na druhý deň sa chystal, že pôjde odniesť veci autobusom dcérke. Za 5 min.11 hod. mu volala I. J., ktorá je zrejme asistentka na obecnom úrade, že jej volali z nemocnice, že mu decko vypadlo z okna. Neveril tomu, tak hneď išiel do Popradu. Už bola viackrát hospitalizovaná, teda dvakrát, Agnesa v popradskej nemocnici a nič sa nestalo, až teraz na tretíkrát. Ak sa mal vyjadriť, či bol tie prvé dva razy s Agnesou hospitalizovaný tak uviedol, že nie. Manželka nevládze chodiť a slovensky nerozumie. Vo výkone trestu je t.č. z dôvodu, že porušil podmienku. Mal zákaz na 15 dní vstúpiť do domu. H. mali veľmi radi, každý deň ju žalobca odnášal do školy, predtým do škôlky. On sa o ňu staral, lebo manželka nevládala chodiť. Keď sa to stalo bolo im ľúto, bol psychicky na tom zle, každý deň nad tým rozmýšľal, aj manželka, aj deti. Chodieva na cintorín každý deň, aj deti, majú to 10 m od domu. Pred smrťou maloletú mali najradšej, on z celej rodiny ju mal najradšej. Po smrti bol psychicky na dne. Nevedel čo robiť, nemohol sa ani zamestnať. Manželka to isté, ona vôbec ani von nechodila ani do dediny. Rodina je kontrolovaná úradom práce, mali malý príjem. Chodili aj robiť šetrenie mal. detí a závery boli dobré. Prišli sa pozrieť k nim, či sa starajú. S H. chodil k lekárovi buď žalobca, alebo staršia dcéra D. B., a to pravidelne. Pred incidentom žalobca nepil, lebo brigádoval v Novej Lesnej, ale po ňom bol, psychicky na dne.

3.2 Žalobkyňa v 3.rade, sestra nebohej H. uviedla, že bývali spolu v jednom byte, boli na ňu zvyknutí, ani život nemala ešte pred sebou a boli smutní, keď počuli, že spadla z okna
O H. sa starali, mama je postihnutá, nemôže chodiť na nohu. H. chodila do školy, žalobkyňa ju ráno obliekla do školy a išla. V školskej dochádzke problémy neboli, neboli ani e riešený sociálkou. Na Agnesu boli zvyknutí, bolo to také dievčatko, bola šťastná. K., aj sestra mali s ňou dobrý vzťah. Po tej udalosti

mama už nevníma čo robí, o domácnosť sa stará žalobkyňa. Otec tiež, keď sa to dopočul, tak nevnímal, pil a z toho sa dostal do basy. Keď sa mala žalobkyňa vyjadriť k zdravotnému stavu sestry tak uviedla, že mala astmu. Ošetrujúcou lekárkou H. bola v Hranovnici dr. Fabiánová. K lekárke s ňou chodil otec, keď nebol doma a bol v robote, tak chodila žalobkyňa. Otec začal piť, keď sa dopočul, že taká nehoda sa stala. V base je preto, lebo každý deň pil, lebo sa dopočul také veci, nevedel čo zrobil v dome, lebo vôbec nevnímal.

3.3 Žalobca v 4.rade, brat nebohej maloletej H. vypovedal, že boli radi, že H. bola pri nich, maľovali s ňou. Keď sa to dopočuli, boli všetci hotoví, plakali, keď bola pri nich, boli všetci šťastní. Bola prváčka, doma sa s ňou všetci učili kresliť, písať a maľovať. Kuratela u nich ešte nebola. H. mala astmu, keď bola chorá, venovali sa jej všetci. Keď sa dozvedeli, že sestra vypadla z okna, všetci boli hotoví, nevedeli ako sa to mohlo stať, mama ani nevnímala a otec to isté. Keď vypadla z okna, otec začal piť a z toho sa dostal do basy. K lekárovi s H. chodil otec, a keď nemohol, tak sestra, žalobkyňa v 3.rade. Na otázku, nech sa vyjadrí, keď uvádzal, že sestra bola astmatik, aké brala lieky uviedol, že iba sprej.

3.4 Svedok A. B., syn žalobcov 1/ a 2/ a brat žalobcov 3/a 4/ vypovedal, že býva od žalobcov asi 15 metrov. Od narodenia nebýva s nimi, zobrala si ho babka a ona ho vychovala. Chodieva k nim každý deň. H. bolo dievčatko, chodila do školy, do prvej triedy, mali ju rady aj učiteľky, vedela sa učiť. Chýba im a bude stále chýbať. Mama s otcom sa s tým nevedia zmieriť, tak sa aj pohádali, a preto otec skončil tam, kde je teraz. Navzájom si to vyčítajú. Oco začal potom ešte viac piť, zrútili sa psychicky. Ako často pil predtým nevedel, ale pil. S mamou by sa ani nedalo rozprávať, keby sa jej to pripomenulo, ona sa z toho ešte viac zrúti, ani sa o tom nerozprávajú doma. Vedel, že H. začala kašľať v škole, svedok tam šiel a povedal, nech jej dajú dole rúško. Uviedli, že potrebujú papier, ale v ten deň akurát bola hospitalizovaná v nemocnici, kde ju odviezol svedok s otcom. Otcovi povedal, aby tam ostal s H., ale sestrička povedala, že kvôli korone tam môže ostať len H.. O jej úmrtí sa dozvedel, keď bol v robote a volali mu, že má prísť domov, že sa stalo niečo. Prišiel, volal do nemocnice, kde mu povedali, aby prišiel, že mu musia niečo súrne povedať. Aj s otcom šiel do nemocnice a doktor mu povedal, že sestra vypadla z okna. Bol prekvapený, pretože svedok tam bol so synom, na tej istej izbe v minulosti a oni tam nemajú na veľkých oknách kľučky, len na malých a tam je reťaz. Uviedol, že jeho rodičia s maloletou dobre fungovali, keď sa dalo tak im aj pomohol. Stále im niečo dával, keď potrebovali. H. bola najviac naviazaná na otca, jeho mala radšej než mamku. S otcom chodila či k doktorovi, či do školy. H. nebola zanedbaná, všetko bolo v poriadku.

3.5 Právna zástupkyňa žalobcov mala zato, že vykonaným konaním bolo preukázané, že žaloba je dôvodná. V rámci objektívnej zodpovednosti v zmysle občiansko-právnych ustanovení je objektívna zodpovednosť žalovanej daná, nakoľko sú splnené všetky podmienky v zmysle ustanovení Občianskeho zákonníka, a to už existencia zásahu, ktorý vyvolá alebo bol spôsobený vyvolať ujmu, neoprávnený charakter tohto zásahu, ako aj existencia príčinnej súvislosti medzi zásahom a vzniknutou ujmou. Síce nezisteným, ale predsa pracovníkom žalovanej, došlo k protiprávnemu úkonu, ktorý vyplýva z uznesenia PZ Poprad, je tu príčinná súvislosť medzi takýmto konaním a vzniknutou ujmou, a to smrťou H. B.. Ohľadne nemajetkovej ujmy, ktorú si uplatnili žalobcovia mala zato, že je dôvodná, nakoľko smrť blízkej osoby je potrebné chápať ako takú ujmu, ktorú nie je možné zvrátiť. Jej úlohou je iba do istej miery odškodniť stratu pozostalých, t.j. zmierniť následky neoprávneného zásahu do práva na súkromie a rodinný život. Žalovaná sa snažila navodiť dojem, že vzťahy medzi žalobcami a H. neboli tak citovo pevné, aby bolo možné túto náhradu priznať. Právna zástupkyňa poukázala na špecifickosť daného prípadu, ako i na skutočnosť, že pri osobách žalobcov ide o osoby z marginalizovanej skupiny a sociálne znevýhodnenej skupiny. To však ale nič nemení na tom, žeby medzi takýmito osobami môžu byť silné citové väzby, ktoré boli práve smrťou mal. H. pretrhnuté a došlo touto smrťou k nenapraviteľnému zásahu do ich práva na súkromný a rodinný život. Smrťou maloletej sa narušil vzťah jednotlivých členov, hlavne medzi jej rodičmi. Dochádza k vzájomnému obviňovaniu, kto je vlastne zodpovedný za smrť, nie sú tam zodpovedané otázky, prečo sa to vlastne stalo. Dala do pozornosti súdu platnú právnu prax, judikatúru a rozhodnutia medzinárodných súdov.

3.6 Splnomocnená zástupkyňa žalovanej uviedla, že žalovanej je veľmi ľúto skutočnosti, ktorá sa stala a to úmrtia maloletej. K takýmto okolnostiam by v každom prípade nemalo dochádzať, avšak mala zato, že podaná žaloba je nedôvodná z viacerých dôvodov. Žalobcovia vyvodzujú zodpovednosť žalovanej v zmysle § 420 ods. 2 Občianskeho zákonníka s poukazom na vydané rozhodnutie OR PZ PP, odbor OKP ČVS:ORP-683/1-VYS-PP-2020, v zmysle ktorého vyšetrovateľ usúdil, že k neuzavretiu

okna mohlo dôjsť len pochybením zo strany zamestnancov žalovanej. Trestné stíhanie bolo prerušené v zmysle § 228 ods. 1 Trestného poriadku rozhodnutím procesnej povahy. Pre súd v civilnom konaní sú záväzné len rozhodnutia meritórnej povahy Len vtedy, ak je naplnená skutková podstata trestného činu konkrétnou osobu možno vychádzať z toho, že došlo k narušeniu chránených spoločenských záujmov. Na podklade uvedeného rozhodnutia nebol zistený páchateľ trestného činu a nie je možné aplikovať ani ustanovenie § 420 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Poukázala tiež na skutočnosť, že žalobcovia v podanej žalobe navodzovali svojimi tvrdeniami dojem, že mal. H. poskytovali zvýšenú starostlivosť týkajúcu sa jej zdravotného stavu, avšak správa ošetrujúceho lekára tieto tvrdenia vyvrátila. Napriek tomu, že v zdravotnej dokumentácii absentuje záznam o tom, že žalobcovi v 1 rade bolo umožnené, aby s mal. v daný deň ostal v nemocnici, a ak uvádza, že mu v tom bolo zabránené, mala zástupkyňa žalovanej zato, že tieto tvrdenia sú nepravdivé, žalobca 1 nevyužil možnosť hospitalizácie rovnako ani pri predchádzajúcich hospitalizáciách maloletej. Ak žalobca 1/ uvádza, že počas toho, keď bola mal. prvýkrát hospitalizovaná, bola chrípková epidémia, čo mal byť dôvod preto, aby s mal. nemohol ostať v nemocnici uviedla, že v máji 2018 chrípkové epidémie už nie sú. Uviedla, že treba vziať do úvahy aj skutočnosť, že dieťa vo veku 8 rokov je dostatočne vyspelé nato, aby vedelo rozlíšiť nebezpečenstvo hroziace, ak sa postaví na parapetu okna na 8. poschodí a je plne spôsobilé uvedomiť si tú skutočnosť, že môže spadnúť a ublížiť si. Mal. H. dokonca svojim aktívnym správaním vyliezla na okno a to aj preliezla. V danom prípade ide v skutku o nešťastnú nehodu a preto navrhla žalobcu v celom rozsahu zamietnuť.

4. Z výsledkov vykonaného dokazovania, z vyjadrení strán sporu, z výsluchu svedka, z Uznesenia OR PZ v Poprade, Odbor kriminálnej polície ČVS:ORP-683/1-VYS-PP-2020 zo dňa 10.1.2022, z úmrtného listu maloletej H. B., z Prepúšťacej správy pediatrického oddelenia s JIS Nemocnice Poprad, a.s. z 10.09.2020, zo správy K. F. L., všeobecnej lekárky pre deti a dorast v Hranovnici zo dňa 23.10.2023, zo správy ÚPSV a R Poprad, odboru sociálnych vecí a rodiny, oddelenia sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately zo dňa 09.11.2023, z pripojeného vyšetrovacieho spisu OR PZ, OKP v Porade sp. zn. ČVS:ORP-683/1-VYS-PP-2020, ako aj z ďalších listinných dôkazov v spise mal súd preukázané, že dňa 09.09.2020 bola maloletá H. B., nar. XX.XX.XXXX hospitalizovaná na pediatrickom oddelení Nemocnice Poprad, a.s. z dôvodu akútnej exacerbácie bronchiálnej astmy. Maloletá bola odobratá od ocka, žalobcu v 1.rade. To, či otcovi bola, alebo nebola ponúknutá možnosť hospitalizácie s maloletou v konaní jednoznačne preukázané nebolo. Žalobca v 1.rade tieto tvrdenia žalovanej poprel, rovnako aj svedok A. B.. V prepúšťacej správe sa záznam v tejto súvislosti, napriek pôvodnému tvrdeniu žalovanej, nenachádza. To, že hospitalizovaný s maloletou nebol pri jej predchádzajúcich hospitalizáciách, sporné nebolo. Pre samotnú objektívnu zodpovednosť žalovanej, v súvislosti s meritom veci, to ale zásadnú relevantnosť nemá.

5. V konaní nebolo sporné, že na druhý deň po hospitalizácii maloletej H. došlo k tragickej udalosti, a to k jej vypadnutiu z okna. Uznesením povereného príslušníka OO PZ Poprad pod ČVS: ORP- 963/ PP-PP- 2020 bolo začaté trestné stíhanie vo veci prečinu usmrtenia podľa § 149 ods. 1 Trestného zákona a následne dňa 15.10.2020 bolo opatrením prokurátora Okresnej prokuratúry Poprad nariadené vyšetrovanie, ktoré bolo vedené na Odbore kriminálnej polície OR PZ Poprad pod ČVS: ORP- 683/1-VYS-PP-2020. Po vykonanom dokazovaní bolo Uznesením vyšetrovateľa Odboru kriminálnej polície OR PZ Poprad pod ČVS: ORP- 683/1-VYS-PP- 2020 zo dňa 10.1.2022 trestné stíhanie prerušené, pretože sa nepodarilo zistiť skutočnosti oprávňujúce vykonať trestné stíhanie voči určitej osobe. Vyšetrovateľ policajného zboru v tomto uznesení okrem iného konštatoval, že aj keď je zrejmé, že k úmrtiu maloletej A.Ž. došlo v dôsledku pochybenia zo strany neznámeho zamestnanca Nemocnice Poprad, a.s., nie je možné vyvodiť trestnoprávnu zodpovednosť voči tejto právnickej osobe, nakoľko v zmysle zákona č. 91/2016 Z. z. o trestnej zodpovednosti právnických osôb a o zmene a doplnení niektorých zákonov, možno stíhať právnickú osobu len pre zákonom taxatívne vymedzený okruh trestných činov a trestný čin usmrtenia podľa § 149 Trestného zákona do tohto okruhu nespadá. Tu sa súd plne stotožňuje s názorom žalobcov, že uvedené neznamená, že voči žalovanej nemožno vyvodiť zodpovednosť v zmysle ustanovení Občianskeho zákonníka.

6. Čo do základu súd považuje žalobu za dôvodnú, má zato, že žalovaná je objektívne zodpovedná za nešťastnú udalosť, pád maloletej H. z okna 8.poschodia lôžkovej časti pediatrického oddelenia Nemocnice Poprad, a.s.. Žalovaná prevzala dňa 09.09.2020 maloletú na hospitalizáciu od jej rodiča a aj keď rozumové schopnosti nebohej, vzhľadom na jej vek 8 rokov, mali byť takého stupňa, že nemala vyjsť na vonkajšiu parapetu okna, z ktorej zrejme následne spadla, či skočila, predsa len išlo o dieťa, za ktoré nemocnica v danom čase prevzala zodpovednosť. Žalovaná mala zabezpečiť okná tak, aby ani

len teoreticky k takejto udalosti nemohlo dôjsť. V podstate potrebné opatrenia v nemocnici aj prijaté boli, horné okná nemali kľučky (práve cez takéto okno ale maloletá preliezla), ale zrejme zlyhaním ľudského faktora, najpravdepodobnejšie nesprávnym uzavretím okna po jeho predchádzajúcom otvorení (či už z dôvodu vetrania alebo umývania) sa stalo, že maloletá si okno otvorila.

7. Podľa § 420 ods.1 Občianskeho zákonníka každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.
Podľa § 420 ods.2 Občianskeho zákonníka škoda je spôsobená právnickou osobou alebo fyzickou osobou, keď bola spôsobená pri ich činnosti tými, ktorých na túto činnosť použili. Tieto osoby samy za škodu takto spôsobenú podľa tohto zákona nezodpovedajú; ich zodpovednosť podľa pracovnoprávnych predpisov nie je tým dotknutá.
Podľa § 9 Občianskeho zákonníka maloletí majú spôsobilosť len na také právne úkony, ktoré sú svojou povahou primerané rozumovej a vôľovej vyspelosti zodpovedajúcej ich veku.
Podľa § 422 ods.1 Občianskeho zákonníka maloletý alebo ten, kto je postihnutý duševnou poruchou, zodpovedá za škodu ním spôsobenú, ak je schopný ovládnuť svoje konanie a posúdiť jeho následky; spoločne a nerozdielne s ním zodpovedá, kto je povinný vykonávať nad ním dohľad. Ak ten, kto spôsobí škodu, pre maloletosť alebo pre duševnú poruchu nie je schopný ovládnuť svoje konanie alebo posúdiť jeho následky, zodpovedá za škodu ten, kto je povinný vykonávať nad ním dohľad.
Podľa § 422 ods.2 Občianskeho zákonníka kto je povinný vykonávať dohľad, zbaví sa zodpovednosti, ak preukáže, že náležitý dohľad nezanedbal.
8. Z citovaných zákonných ustanovení a už vyššie uvedeného vyplýva jednoznačná objektívna zodpovednosť žalovanej za nešťastie, ktoré sa stalo po hospitalizácii maloletej H. B. v jej zariadení, a to bez ohľadu nato, že trestnoprávna zodpovednosť voči konkrétnemu zamestnancovi, či zamestnancom vyvodená nebola. Z titulu uvedenej objektívnej zodpovednosti žalovanej si žalobcovia v konaní uplatnili svoje nároky na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch.
9. Podľa § 193 Civilného sporového poriadku súd je viazaný rozhodnutím ústavného súdu o tom, či určitý právny predpis nie je v súlade s Ústavou Slovenskej republiky, ústavným zákonom alebo medzinárodnou zmluvou, ktorou je Slovenská republika viazaná. Súd je tiež viazaný rozhodnutím ústavného súdu alebo Európskeho súdu pre ľudské práva, ktoré sa týkajú základných ľudských práv a slobôd. Ďalej je súd viazaný rozhodnutím príslušných orgánov o tom, že bol spáchaný trestný čin, priestupok alebo iný správny delikt postihnuteľný podľa osobitného predpisu, a o tom, kto ich spáchal, ako aj rozhodnutím o osobnom stave, vzniku alebo zániku spoločnosti.
Podľa § 11 Občianskeho zákonníka fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.
Podľa § 13 ods. 1 Občianskeho zákonníka fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jej osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby jej bolo dané primerané zadosťučinenie.
Podľa § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadosťučinenie podľa odseku 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jej vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch.
Podľa § 13 ods. 3 Občianskeho zákonníka výšku náhrady podľa odseku 2 určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo.
10. Je nesporné, že základ nároku žalobcov na náhradu nemajetkovej ujmy je daný, pretože v dôsledku vypadnutia maloletej H. z okna, počas jej hospitalizácie u žalovanej, zomrela ich maloletá dcéra a sestra, čím bolo zasiahnuté do práva žalobcov na súkromie a rodinný život. Súd nepochybuje o tom, že (aj keď, vzhľadom na listinné dôkazy v spise, starostlivosť o neb. H. nebola príkladná), vzťahy medzi mal. H. a ostatnými členmi rodiny boli blízke. Napokon išlo o rodinu a tak rodičia, ako aj súrodenci, pociťujú jej stratu ako ťažkú, bolestnú a samozrejme nenapraviteľnú. Konštatovanie súdu v súvislosti so starostlivosťou o maloletú vyplýva zo správy K. L., všeobecnej lekárky pre deti a dorast v E., ktorá uviedla, že H. B. sa narodila ako dieťa z 9.gravidity dňa 17.11.2012, že po narodení rodičia prišli ukázať novorodenca, kartičku poistenca však doniesli až v 5.mesiaci života dieťaťa. Dovtedy bolo dieťa nevidené, preventívne prehliadky neboli žiadne, následne nechodili do povinných poradní, dieťa nemalo žiadne nasledujúce preventívne prehliadky, malo neúplné očkovanie a s omeškaním pre nespoluprácu zo strany rodiča, opakovane boli zasielané výzvy na očkovanie. V dokumentácii, z ktorej lekárka vypisovala (mal. H. bola v starostlivosti K. M. N.) bola uvedená jedna hospitalizácia v máji 2018. Posledne bola maloletá ošetrená v marci 2020 pre zavšivenie a kožnú infekciu. Z odpovede ÚPSV a R Poprad, odboru sociálnych vecí a rodiny, oddelenia sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately zo dňa 09.11.2023 na výzvu súdu vyplýva, že vedú spisovú dokumentáciu rodiny B. od roku 2008 pod

spisovou značkou SDD 40/2008. Z prepúšťacej správy Nemocnice Poprad, a.s.je zase okrem iného zrejmé, že s mal. Agnesou na kontrolu na pneumológiu nechodia, ale v minulosti mala opakovane obštrukčné bronchitídy, mala by brať nejaké spreje (ako uviedol otec mal.), ale že za všetko môže rúško. Odber anamnézy od ocka bol ťažší.
11. V rodine B. nesporne došlo úmrtím dcéry a sestry k zásahu do ich osobnostných práv, bola narušená celistvosť rodiny a bolo zasiahnuté do ich súkromného a rodinného života, pričom následky sú trvalé a neodstrániteľné, ochudobnenie v citovej oblasti je nenapraviteľné. Došlo u nich k nesmierne závažnej ujme, spočívajúcej v strate milovanej dcéry a sestry, čím sú do budúcna ochudobnení o rodinný život a táto ujma spočíva aj v citovej strate, keď jej smrťou stratili jej lásku a radosť s ňou prežívanú. Utrpeli aj citovú ujmu spočívajúcu v nepríjemných pocitoch, úzkosti, smútku, zúfalstve a šoku z nečakanej tragickej smrti milovanej osoby. V dôsledku tejto tragickej udalosti sa vyostrili aj vzťahy medzi rodinnými príslušníkmi, najmä medzi rodičmi maloletej, tí sa obviňujú navzájom z toho, čo sa stalo, otec maloletej ešte vo väčšej miere začal požívať alkoholické nápoje a napätie v rodine vyústilo až do situácie, kedy je žalobca v 1.rade vo výkone trestu odňatia slobody súvisiaceho s tým, že porušil zákaz na 15 dní vstúpiť do domu. Žalobcovia navždy stratili pocit, že v budúcnosti budú mať osobu, o ktorú sa budú môcť v prípade potreby oprieť, s ktorou sa budú môcť tešiť, zdieľať dobré aj horšie veci, s ktorou budú tráviť spoločné chvíle, rôzne sviatky, či už rodinné oslavy, Vianoce a podobne. Súd má zato, že tieto pocity a prežívania nemôže ovplyvniť ani fakt, že maloletá bola jedným z 10-tich detí svojich rodičov, každé dieťa je nenahraditeľné a jedinečné. Ide o tak závažný zásah do práva na ochranu ich osobnosti, že žiadna z morálnych foriem zadosťučinenia nie je postačujúca, preto sú dané predpoklady pre priznanie náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch.
12. Podľa § 11 Občianskeho zákonníka má fyzická osoba právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života, zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti. Ustanovenie § 13 Občianskeho zákonníka, fyzickej osobe dotknutej v jej osobnostnej sfére dáva mimo iného právo požadovať náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, a to za určitých kvalifikovaných podmienok, pričom nevymedzuje súčasne aj hranicu, či už minimálnu alebo maximálnu, pre určenie tejto výšky. Určenie náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch má byť primerané a takéto zadosťučinenie sa stáva predmetom voľného uváženia súdu. Pri rozhodovaní vychádza súd z toho, že pre určenie výšky primeraného zadosťučinenia v peniazoch sú v zmysle § 13 ods. 3 Občianskeho zákonníka taxatívne stanovené dve kritéria, a to závažnosť vzniknutej ujmy a okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo. Zisťované okolnosti musia byť nielen na strane pôvodcu zásahu, ale aj na strane postihnutej osoby, teda aký je podiel samotnej postihnutej osoby na priebehu činnosti pôvodcu vyúsťujúcej do neoprávneného zásahu. V súlade s ustanovením § 13 ods. 1 Občianskeho zákonníka, nato aby oprávnená osoba mala právo domáhať sa ochrany osobnosti sa vyžaduje a zároveň stačí, aby išlo o neoprávnený zásah do práv na ochranu osobnosti. V prípade existencie takéhoto neoprávneného zásahu ide potom o objektívnu zodpovednosť bez ohľadu na zavinenie. Správanie samej dotknutej osoby pri neoprávnenom zásahu sa stáva právne významným až pri určení výšky náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch, ktorú výšku určuje súd podľa závažnosti ujmy a okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo. Pri existencii zásahu a jeho súčasnom posúdení ako zásahu neoprávnenom je treba vymedziť predovšetkým zodpovedný subjekt za tento zásah.
13. Pri úvahe o primeranosti výšky náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch je potrebné prihliadnuť na účel tohto inštitútu. Jednou z jeho funkcií je satisfakčná funkcia, ktorá má vyvážiť, resp. zmierniť nepriaznivý následok neoprávneného zásahu. Neoprávnený zásah sa nedá vo forme nemajetkovej ujmy vzniknutej porušením osobnostných práv odstrániť a odškodniť v celom rozsahu a tak kvantifikovať „cenu" súkromia, resp. rodinného života. Je možné len reparovať následky takejto ujmy, pričom účelom tejto náhrady nie je reparácia celej nemajetkovej ujmy, ale výhradne iba zmiernenie jej následkov. Okrem toho, nemajetková ujma má aj preventívno sankčný charakter, ktorý má zásadný vplyv pri postihovaní pôvodcu zásahu, bez ohľadu na zavinenie. Subjektívny prvok zavinenia by mal mať vplyv len pri zohľadňovaní výšky náhrady nemajetkovej ujmy. Jednorazová náhrada nemajetkovej ujmy musí mať určité limity, ktoré by dostatočnou formou plnili najmä funkciu satisfakčnú, ktorá by zmiernila citovú ujmu poškodenej osoby. V súlade s judikatúrou, je potrebné pri určení výšky nemajetkovej ujmy zobrať do úvahy kritériá na strane poškodeného, ale aj na strane škodcu. Na strane škodcu všeobecne ide o postoj páchateľa (ľútosť, náhrada škody, ospravedlnenie), majetkové pomery páchateľa, miera zavinenia, resp. spoluzavinenia zomrelého. Ľútosť žalovaná prejavila, aj keď mala zato, že zodpovednosť nenesie. Ako už súd uviedol, s týmto sa nestotožňuje, objektívne za túto tragickú udalosť zodpovedá, a to aj napriek tomu, že prijala opatrenia na predchádzanie takýmto udalostiam, napriek tomu, že už aj maloletá v jej veku mohla vedieť, že sa na parapetu okna postaviť nemá a napriek tomu, že trestnoprávne následky voči nikomu vyvedené neboli. V súvislosti s výškou priznanej náhrady existuje množstvo súdnych rozhodnutí. Určitým meritkom pri stanovení tejto výšky môže byť napr. aj rozhodnutie

Európskeho súdu pre ľudské práva v prípade Kontrová c/a Slovenská republika, na základe ktorého bola sťažovateľke priznaná nemajetková ujma 25.000 EUR za to, že nekonaním štátnych orgánov bolo zasiahnuté do jej osobnostných práv usmrtením jej oboch maloletých detí, pričom v danom prípade došlo k absolútnemu rozvráteniu jej rodinného života, keďže boli usmrtené obe jej dcéry a sťažovateľka iné deti nemala. Rovnako určitým kritériom môže byť aj odškodňovanie obetí trestných činov (zákon č. 274/2017 Z.z.), kde však k smrti dochádza v dôsledku úmyselného (násilného) trestného činu, teda nie nedbanlivostného, pričom ale v danom prípade žalovaná trestnoprávne zodpovedná nie je tak, ako je to už vyššie uvedené. Pri stanovení výšky nemajetkovej ujmy môže slúžiť napr. aj rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave sp. zn . 15Co/278/2019 z 24. 2. 2021 (teda pomerne nedávne rozhodnutie), kde išlo o úmrtie maloletého dieťaťa pri dopravnej nehode, jediného dieťaťa žalobcov. Jednalo sa iba o 5-ročné dieťa, pričom dopravnú nehodu spôsobil vodič pod vplyvom alkoholu a obaja rodičia v konaní preukázali, že v dôsledku tragédie boli nútení vyhľadať psychiatrickú odbornú pomoc, pričom ich liečba trvala aj v čase vydania rozsudku. Napriek týmto špecifickým okolnostiam súd priznal a považoval za primeranú náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 20.000,- € (z požadovaných 100.000,- €). Súd teda aj v prebiehajúcom súdnom konaní vzal do úvahy všetky uvedené kritéria, prihliadol aj na existujúcu judikatúru a náhradu nemajetkovej ujmy priznal jednotlivým žalobcom v sumách tak, že ich v zmysle uvedeného odstupňoval. Z dokazovania vyplynulo, že najväčšiu starostlivosť a aj najväčšiu naviazanosť mala neb. H. s otcom, žalovaným v 1.rade. Ten s ňou chodil aj k lekárom, do nemocnice, odnášal ju do školy, predtým do škôlky. On sa o ňu staral (ako aj sám uviedol, on ju mal najradšej z celej rodiny), lebo manželka nevládala chodiť. Nepochybne žalobkyni v 2.rade, ako matke maloletej, bolo vážnym spôsobom zasiahnuté do jej osobnostných práv. Podľa výpovedí ostatných žalobcov a svedka A. B., po predmetnej nešťastnej udalosti ani nevnímala, ani by sa nedalo s ňou rozprávať. Keby sa jej to pripomenulo, ona sa z toho ešte viac zrúti, ani sa o tom nerozprávajú doma. Žalobcom, v treťom a štvrtom rade sestra tiež chýba, ako uvádzali, bola takým milým dievčatkom, boli na ňu zvyknutí, život mala ešte pred sebou, boli smutní keď počuli, že spadla z okna.

14. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti a v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.
15. Podľa § 255 ods. 1 C.s.p., súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.
Podľa § 262 ods. 1 C.s.p. o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.
16. Žalobcovia boli v konaní plne úspešní čo do základu, priznaná výška náhrady nemajetkovej ujmy závisela od úvahy súdu, a preto majú právo na náhradu trov konania voči neúspešnej žalovanej v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania bude rozhodnuté po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením vydaným súdnym úradníkom.

Poučenie:

Ř Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu Poprad na Krajský súd v Prešove.

Ř Podľa § 363 C.s.p. v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Ř Podľa § 364 C. s. p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ř Podľa § 365 ods. 1 C. s. p. odvolanie možno odôvodniť len tým, že :
a) neboli splnené procesné podmienky,
b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.
Ř Podľa § 365 ods. 2 C.s.p. odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Ř Podľa § 365 ods. 3 C.s.p. odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno i meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ř Podľa § 366 prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak:
a) sa týkajú procesných podmienok,
b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
d) ich odvolateľ bez svojej ujmy nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.
Ř Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Ř Ak povinný dobrovoľne nesplní to, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov).